

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bal ve diğer arı ürünlerinin üretiminde ve pazarlanmasında yaşanan sorunların araştırılarak; ülkemizde arı varlığı ve arıcılık potansiyelinin etkin ve verimli değerlendirilmesi, ürün kalitesi ve çeşitliliğinin geliştirilerek ekonomik değerinin yükseltilmesi için alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla, Anayasa'nın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz.

Mehmet AKYOL
P.ÜRFA MV

Tulay SELAMOĞLU
Antara MV

1. BİTİŞ MİLLETVEKİLİ

Ahmet Arslan
Kars MV

3. Bayram Çizge
Boğaz MV

GA Ercan
Ayri ERDEMİR
Amasya MV

Oya Eronat
Diyarbakır MV

P. Mehmet KATIL
@ masrık

Özcan Uluşınar
Zonguldak M.V

Prof. Dr. Süleyman
Bakır
Sakarya M. V.

Mehmet Öntürk
Hatay MV

Mehmet KASAR
S.Ürfa MV

Mehmet Dany
C. Kal - G. Kal

GEREKÇE

Milattan önce 7000 yılına ait mağara resimleri ve fosiller incelendiğinde, insanların daha o tarihlerde arıcılıkla ilgili faaliyetlerde bulunduğu görülür. Dünya tarihinde bu denli eski olan arıcılık, Anadolu'da da köklü bir geçmişe dayanır. Bal, Anadolu'nun çok eskiden beri bilinen besin maddelerinden birisidir. Hititler'in başkenti Boğazköy'de bulunan milattan önce 1300'lere dayalı bazı yazıtlardaki bulgular, arıcılığın eski Anadolu kültürlerinde de önemli bir yer tuttuğunu göstermektedir. Ülkemizde bazı yerleşim merkezlerinin isimlerinde bal sözcüğünün geçmesi, topraklarımızda balın ve balcılığın tarihini net bir şekilde ortaya koyan bir başka açıklama sayılabilir.

Ülkemiz geniş flora sahaları, çiçeklenme için uygun mevsimleri, topografik yapısı, bal verimi yüksek kır çiçekleri, endüstri bitkileri, akasya, kestane, ıhlamur, kızılcam ormanları gibi doğal kaynaklar yönünden arıcılık için son derece şanslı bir ülkedir. Arıcılığımız, mevcut durumu itibarıyla önemli bir potansiyele sahip olmasına rağmen, bu potansiyelin tam olarak kullanıldığı söylenemez.

Ülkemizin her bölgesinde arı kovanları mevcuttur. Bu kovanlardan da birbirinden farklı lezzette çeşit çeşit bal elde edilir. Doğu Anadolu'da Bitlis, Erzurum, Kars; Güneydoğu Anadolu'da Şemdinli; Orta Anadolu'da Ankara, Konya; Karadeniz'de Anzer Yaylası ile Ege Bölgesi'nin bazı kesimleri bal üretiminin ülkemizdeki çeşitliliğini ve frekansını gösterir. Bu yoğun frekansın, işlek ve yararlı bir ifade biçimiyle arz edilebilmesi için bir takım bilgi ve tecrübe katmanlarının ortak paydaya oturtulması gerekir. Zira, bilgisiz ve tecrübesiz bir üretim anlayışı kazanç değil, zarar getirir. Öte yandan, kalitesiz ve hatta sahte bal üretimi, denetim mekanizmasının işlek olmasının önemini sergilemektedir. Bu açıdan sahte balla mücadele noktasında ciddi yaptırımlar elzemdir.

Son iki yüz seneyi kapsayan Avrupa merkezli bazı buluşlar, arıcılığın daha fenni ve gelişmiş metotlarla yapılır olmasını sağlamıştır. Ancak büyük zenginliğe sahip ülkemizi de yakından ilgilendiren bu buluşların, gen merkezi Orta Doğu olan balın, üretimin olmadığı Avrupa'da yapıyor olması düşündürücüdür. Oysaki Orta Doğu ile Avrupa arasındaki koordinatlarıyla ülkemiz, zengin üretimin ve bu üretimin sağlıklı şartlarda oluşturulması adına geçerli bir konumdadır. Üretim miktarı ve kalitesi eksen kabul edildiğinde,- Avrupa Birliği'ne girme arifesinde olan ülkemiz, Avrupa'nın yıllık 200.000 ton olan bal ihtiyacını göz önüne almalı ve 35.000 ton olan üretim miktarını hızla artırmalıdır. Bu açıdan da, koloni varlığı açısından dünya ikincisi olan ama bal üretimi açısından dünya dördüncüsü olan ülkemizde, 150.000'den fazla ailenin geçim kaynağı olan arıcılığın sorunlarını iyi etüt etmemiz elzemdir. Bilimsel kaynak ve bu konuda bilgi sahibi bilimsel kurumlar üretimini kalitesini artırırken; standarda ve pazarlamaya yönelik stratejiler de ülkemizin kazanç hanesini zenginleştirecektir.